

Forslag

til

Lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 25. april 1969.*)

§ 1.

I lov om almindelig omsætningsafgift, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 3. januar 1968, som ændret ved lov nr. 64 af 15. marts 1968 og lov nr. 200 af 31. maj 1968, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

„Lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift).“

2. I § 7, stk. 2, indsættes som punkt g:

„g. Serveringsafgift for de ydelser, der er nævnt i § 2, stk. 2, punkt k. Serveringsafgift, der ikke er indbefattet i prisen, medregnes i den afgiftspligtige værdi med et beløb, der svarer til sædvanlig serveringsafgift.“

3. § 10, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Beregnes afgiften på det i stk. 1 eller stk. 2 anførte grundlag, må der ikke i fakturaen for det pågældende salg anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan udregnes.“

4. § 12, stk. 1, punkt e, affattes således:

„e. Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigs fart (bortset fra sportsfly og lystfartøjer), samt ydelser, der præsteres for sådanne luftfartøjer og skibe.“

5. I § 12, stk. 1, indsættes som punkt i:

„i. Udenlandske tidsskrifter i abonnement, når abonnementet er formidlet mellem

abonnenten og den udenlandske udgiver.“

6. Efter § 12, stk. 1, indsættes som nye stykker:

„Stk. 2. Finansministeren kan bestemme, at ydelser, der præsteres for udenlandsk regning i andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte, holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte, om og i hvilket omfang proviant, der leveres til skibe eller luftfartøjer til brug om bord eller til salg til passagerer m. v., kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.“

7. I § 12, stk. 3, der bliver stk. 5, ændres i 1. punktum „medregnes ikke“ til: „kan ikke medregnes“.

8. § 13, stk. 7, sidste punktum, affattes således:

„Fradraget er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften, jfr. § 17, stk. 1 og 2.“

9. § 17, stk. 1, 3.-5. punktum, ophæves, og i stedet indsættes:

„Fakturaen skal være forsynet med udstedelsesdato og indeholde oplysning om leverandørens navn og adresse, modtagerens navn og adresse samt leverancens art, omfang og pris. Endvidere skal afgiftsbeløbets størrelse være angivet i fakturaen, eller det skal af denne fremgå, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$ af det samlede beløb for den afgiftspligtige leverance. Leverandøren skal angive afgiftsbeløbets størrelse i fakturaen, såfremt mod-

Finansmin. tolddep. j. nr. 3-4 F 1256-1968.

*) Se FT: 2377, 2694, 5823, 6015; A. 2513; B. 1025. Lov nr. 173 af 30. april 1969.

41 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

tageren er en registreret virksomhed, der anmoder herom. Leverandøren skal tillige efter anmodning fra en sådan modtager angive prisen uden afgift for de enkelte poster i fakturaen.“

10. I § 17, stk. 2, 1. og 3. punktum, udgår „med henvisning til den tidligere leverance“.

11. Efter § 17, stk. 3, indsættes som nyt stykke:

„Stk. 4. Hvor en registreret virksomhed leverer varer eller afgiftspligtige ydelser til en anden registreret virksomhed mod hel eller delvis betaling med varer eller afgiftspligtige ydelser (byttehandel), er det tilstrækkeligt, at den ene af parterne i handelen udsteder faktura, såfremt denne tillige indeholder oplysning om art, omfang og pris for det, der er modtaget i bytte. Kan begge parter fuldt ud medregne afgiften af det modtagne til den indgående afgift, kan afgiften beregnes på grundlag af forskelsbeløbet.“

12. § 17, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. Såfremt en faktura (afregningsbilag) omfatter både afgiftspligtige og afgiftsfri leverancer, skal det af fakturaen fremgå, hvilke leverancer der er afgiftspligtige. Sådanne leverancer skal opføres for sig med særskilt sammentælling.“

13. § 17, stk. 7, der bliver stk. 8, affattes således:

„Stk. 8. Ved salg til private forbrugere kan udstedelse af faktura efter reglerne i stk. 1 undlades. Detailhandlere og andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere, kan også undlade at udstede faktura for andet salg, medmindre modtageren er en registreret virksomhed, der anmoder om faktura.“

14. § 17, stk. 8, der bliver stk. 9, affattes således:

„Stk. 9. Virksomheder, der ikke er registreret, må ikke på fakturaer anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Modtager en ikke registreret virksomhed afregningsbilag, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden

angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal virksomheden gøre den, der har udstedt afregningsbilaget, opmærksom herpå og tilbagebetale det eventuelt modtagne afgiftsbeløb.“

15. I § 17, stk. 9, der bliver stk. 10, indsættes som nyt 2. punktum:

„Prisskilte, annoncer, prislister o. lign., der henvender sig til private forbrugere, skal dog angive priser indbefattet afgift.“

16. § 18, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Registrerede virksomheder skal til dokumentation af den indgående afgift kunne fremlægge toldkvitteringer eller fakturaer (afregningsbilag), der opfylder forskrifterne i § 17, stk. 1, jfr. stk. 4 og 7. Fakturaer på højst 200 kr., der er udstedt af detailhandlere eller andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere, kan fremlægges som dokumentation, selv om fakturaerne ikke indeholder oplysning om modtagerens navn og adresse.“

17. Til § 19, stk. 2, føjes som 2. punktum:

„Opgørelsen skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udgang.“

18. § 19, stk. 3, ophæves.

19. I § 20, stk. 1 og 3, ændres „§ 12, stk. 1“ til: „§ 12, stk. 1-3“.

20. I § 21, stk. 1, ændres „udgående afgift“ til: „afgiftstilsvar“.

21. § 26, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. For leverancer, der efter stk. 1 holdes uden for den afgiftspligtige omsætning, må der ikke på de udstedte fakturaer anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.“

22. Til § 29, stk. 5, føjes som 2. punktum:

„Udenlandske tidsskrifter, der indkommer direkte til abonnent, kan ligeledes indføres afgiftsfrit.“

23. § 29, stk. 10, affattes således:

„Stk. 10. Hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter toldlovens §§ 180-181, jfr. § 182,

eller § 185, stk. 1, punkt 4-6, er opfyldt, kan der ydes afgiftsgodtgørelse i samme omfang som for told. Det samme gælder, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.“

24. Efter § 29, stk. 11, indsættes som nye stykker:

„Stk. 12. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte vilkår tillade afgiftsfri indførsel af varer, der indføres midlertidigt til bearbejdning for udenlandsk regning.

Stk. 13. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte vilkår tillade afgiftsfri indførsel af pelskind, der indføres for udenlandsk regning til salg på pelsauktioner.“

25. I § 35, stk. 1, punkt b, ændres „§ 12, stk. 3, 2. punktum“ til: „§ 12, stk. 5, 2. punktum“, og „§ 17, stk. 1, 2, 4, 5, 8 eller 9“ ændres til: „§ 17, stk. 1, 2, 5, 6, 9 eller 10“.

26. I § 39 indsættes som nye stykker:

„Stk. 2. Finansministeren fastsætter, om og i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som diplomatiske udsendinge m. fl. har betalt ved indkøb her i landet.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigs personbefordring.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1969. § 1, nr. 2, træder dog først i kraft den 1. april 1971, men kan af finansministeren sættes i kraft fra et tidligere tidspunkt. Ændringen i § 1, nr. 15, får først virkning fra dette tidspunkt, for så vidt angår prislister m. v., for de ydelser, der er nævnt i § 2, stk. 2, punkt k, i lov om almindelig omsætningsafgift.

Skytte.

/ Simonsen.